

totaque contra domini¹ et animarum salutem. Hoc audientes Sarraceni omnes alta voce unanimiter clamare cœperunt;² Malum dixerunt de propheta! et tunc ceperunt fratres et eos in sole vinxerunt ut virtute caloris intensi duram³ paterentur mortem. Cum illic tantus sit calor ut si quis per spatium unius missæ perseveraret in sole, ipse penitus moreretur. Et tum illic in sole fuerunt laudantes et glorificantes Deum, a tertia usque ad nonam semper, ylares et sani. Sic hoc videntes Sarraceni inter se consilium habuerunt et ad fratres venerunt dicentes: Volumus accendere magnum et copiosum ignem in quem vos projiciemus; et si ut dicitis⁴ ita sit vera, ignis vos non comburet; si autem falsa sit et mala, penitus vos comburemini ab igne.⁵ Tunc fratres responderunt eis dicentes: Parati sumus intrare ignem et carcerem, et quidquid nos, cadi, poteris facere pro fide nostra, semper invenies nos paratos, verum tamen unum facere debes,⁶ quod si ignis nos comburet, non hoc credas ex fide nostra procedere, sed solum ex peccatis nostris, cum propter peccata nostra nos bene comburi permetteret ipse Deus, hoc semper salvo, quod fides nostra ita perfecta est et bona sicut in mundo umquam esse posset. Nam ab hac non est in mundo alia fides, nec esse potest quæ salvum faciat aliquem nisi ista.

8. *Idem.*

Dum autem sic ordinatum esset quod isti fratres comburi deberent vox evolavit et fama corruit per totam illam terram.⁷ Itaque tunc omnes de dicta terra tam parvi⁸ quam magni tam homines quam mulieres ad hoc finaliter intuendum penitus occurserunt. Ipsi autem fratres ducti fuerunt super medanum,⁹ scilicet super plateam civitatis, ubi accensus erat ignis valde copiosus. Qui dum sic accensus esset, frater Thomas ibat ad projiciendum se in ignem. Et dum vellet se in ignem se projicere quidam Sarracenus eum per capucium cepit dicens: Non vadas tu illuc cum sis senex. Nam super te aliquod experimentum¹⁰ habere possis, propter quod ignis te comburere non posset. Sed alium ire permittas. Tunc statim quatuor Sarraceni fratrem Jacobum de Padua violenter ceperunt, eum in ignem projicere satagentes, quibus ipse dixit: Me permittatis quia libens in hunc ignem projiciam memet ipsum.¹¹ Ipsi autem ad sua verba non attendentes statim in ignem¹² projecerunt. Dum autem sic eum in ignem projecissent, et ipse sic in igne permaneret, ignis tam altus et tam magnus ipse erat quod nullus eum unquam poterat intueri; ejus tamen vocem audiebant invocantis semper nomen Virginis gloriosæ. Tunc igne totaliter consumpto ipse frater Jacobus stabat super prunas lætus et gaudens, cum manibus in modum crucis in

¹ Dominum. *Ven.* Deum.² *Ven.* Moriatur! Moriatur! quod malum, etc.³ *Ven.* diram; *Mus.* durissimam.⁴ *Ven.* ut ducitis.⁵ *Hak.* si autem vos combusserit patebit quod fides vestra nulla sit; and *Mus.* nearly the same. *The others nearly as here.*⁶ *Ven.* sciatis.⁷ *Ven.* Vox et fama per totam civitatem intonuit. *Far.* Vox evolavit et fama insonuit.⁸ *Ven.* pueri.⁹ *Hak.* omits medanum.¹⁰ *Hak.* carmen aliquid vel experimentum.¹¹ *Mus.* pro fide meâ libenter ignem intrabo. So in *Hak.* also.¹² *Mus.* turpiter. *Hak.* violenter.